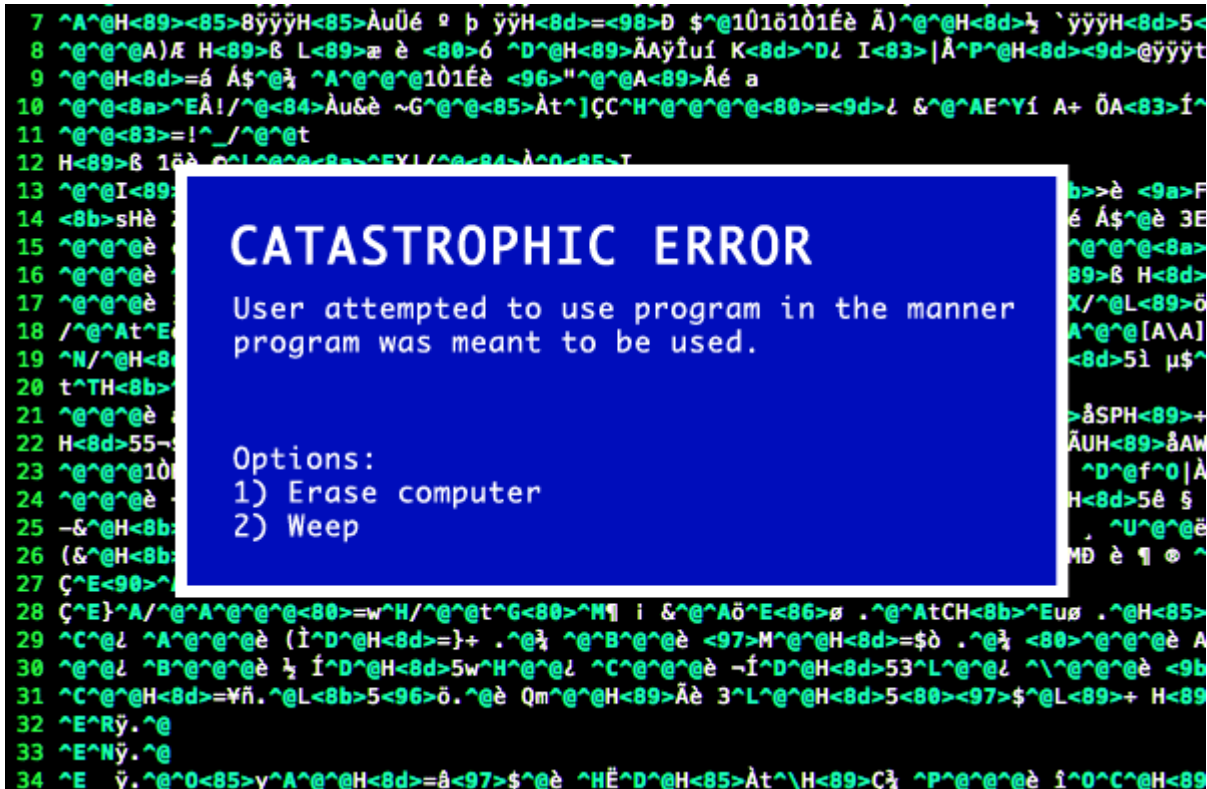

לתכנת זה חרא

נכתב ב-27 באפריל 2014, בשעה 12:52. זה היה יום ראשון.

טעות קטסטרופלית

המשתמש ניסה לעשות בתוכנה שימוש באופן שבו אמורים להשתמש בתוכנה

אפשרויות:

1. מחיקת מחשב
2. בכי

כל חבר שלי שיש לו עבודה שדורשת הרמה של משהו כבד יותר מאשר לפטופ, בתדירות של יותר מפעמיים בשבוע, מגיע בסופו של דבר להשחיל לשיחה בינינו משהו בסגנון הזה: "אחי¹, אתה לא עובד קשה מספיק. אני חוזר עכשיו מעבודה בהיקף של 4,700 שעות שבועיות בחפירות המנהרה התת קרקעית מתחת למורדור באמצעות מברג פיליפס".

יש משהו בדברים שלהם. לא קל במורדור, ואין ספק שכריית מנהרות כרוכה ביותר מאמץ פיזי מאשר הקשה על מקלדת, למי שאינו נמלה. אבל האם נוכל, רק לצורך הדיון, להסכים שלחץ והיעדר שפיות הם דברים רעים? יופי! אז ברוכים הבאים לעולם התכנות.

¹ זה תמיד מתחיל ב"אחי"

כל צוותי התכנות מורכבים ממשוגעים, על ידי משוגעים

דמיינו שאתם מצטרפים לצוות מהנדסים. אתם מגיעים מלאי התרגשות ושופעים רעיונות, כנראה שרק הרגע סיימתם את הלימודים, עולם שבו חיים עיצובים נקיים, יפהיים, מעוררי השראה בשלמות התכליתית האסתטית שלהם, בחסכוניות שלהם, בכוח שלהם. בהתחלה אתם פוגשים את מרי, שמנהלת פרויקט של בניית גשר במטרופולין מרכזי. מרי מכירה לכם את פרד, אבל לא לפני שעברתם את כל חמישה עשר השלבים של הבדיקה הבטחונית, נוהל שדייב הטמיע, כי הסוודר של דייב נגנב פעם מהעמדה שלו, וזה לא יחזור על עצמו. פרד עובד רק עם עץ, אז אתם שואלים למה בעצם הוא שותף בפרויקט, הרי מדובר בגשר שאמור לאפשר מעבר של מכוניות עמוסות בבני תמותה מצדו לצדו השני של נקיק בעומק של 60 מטרים, בשעות תנועת השיא. אל תדאגו, מרגיעה אתכם מרי, פרד יטפל רק בנושא של המדרכות. מה פתאום מדרכות? ובכן, לפרד יש טיעונים משכנעים, והמדרכות יתרמו לאטרקטיביות הכללית של הגשר. כמובן שיהיה צריך לבנות אותן בלי מעקה, מפני שיש איסור על מעקות, שנאכף באדיקות על ידי פיל, שאינו מהנדס. לאף אחד אין באמת מושג מה פיל עושה, אבל זה בהחלט סינרגטי וקשור איכשהו לבכירים בהנהלה, ומכיוון שאף אחד לא רוצה להתעסק איתם, כולם פשוט נותנים לפיל לעשות מה שהוא רוצה. שרה מצאה בינתיים כמה שיטות מהפכניות ופורצות דרך בתחום הריצוף, והטמיעה אותן בעיצוב של הגשר, כך שתצטרכו לבנות מסביב לכל אחת מהן ככל שתתקדמו בבנייה, כי כל שיטה כזו דורשת מערכת תמיכה שונה ומערכת שיקולי בטיחות אחרים. טום והארי עובדים יחד כבר שנים, אבל ניטש ביניהם קרב עתיק יומין בנוגע לשימוש בשיטה המטרית לעומת האימפריאלית, שכיום מוכרע בשיטת "מי הגיע ראשון לחלק הזה של העיצוב". כאב הראש שזה גרם לאנשים שצריכים להבריג את החלקים האלו אחד לשני, בפועל, היה חמור כל כך, עד שהם התייאשו והתחילו לחבר אותם בכוח, לדפוק עליהם בפטיש עד שהם נצמדים ולהעביר את ימי העבודה בריתוך שלהם זה לזה, תוך שימוש בחומרים שהיו זמינים באותו רגע. חוץ מזה, הגשר מעוצב כגשר תלוי, אבל אף אחד לא יודע איך לבנות גשרים תלויים, כך שהם הגיעו לחצי הדרך ומשם והלאה הוסיפו עמודים תומכים שיחזיקו הכל באוויר, אבל כל מערך הכבלים של הגשר עדיין נמצא שם, כי הוא עדיין די חיוני לתמיכה בחלקים מסוימים של הגשר. אף אחד לא בטוח באיזה חלקים בדיוק מדובר, אבל כולם יחסית בטוחים שמדובר בחלקים חשובים. אחרי סבב ההיכרות הזה, אתם מוזמנים להעלות רעיונות חדשים, אבל אתם לא ממש יכולים לחשוב על רעיונות כאלו, כי אתם מהנדסי אווירונאוטיקה ולא יודעים שום דבר על גשרים.

האם הייתם מוכנים לחצות את הגשר הזה במכונית? לא. אם הגשר הזה היה מצליח איכשהו להיבנות, כל מי שהיה מעורב בבנייה שלו היה מוצא להורג. ובכל זאת, גרסה כלשהי של הדינמיקה הזאת אחראית לכתיבה של כל אחת מהתוכנות שאי פעם השתמשתם בהן, מערכות מחשוב בנקאיות, אתרי אינטרנט, כמו גם תוכנה שנמצאת בשימוש בכל חור, שהייתה אמורה להגן על המידע באינטרנט ולא ממש עשתה את זה.

כל קוד הוא רע

כל מתכנת, לפעמים, כשאף אחד לא בבית, מכבה את האורות, מוזג לעצמו כוסית וויסקי, מנגן ברקע מוזיקת אלקטרוניקה גרמנית קלה ופותח את המחשב שלו. זה קובץ אחר אצל כל מתכנת. לפעמים משהו שהוא בעצמו כתב, לפעמים משהו שהוא מצא וידע שהוא חייב לשמור. הוא מרפרף על השורות ומתמוגג בבכי מיופיין, והדמעות הופכות מרירות ככל שהוא נזכר בכל שאר הקבצים ובקריסה הבלתי נמנעת של כל מה שטוב ונכון בעולם הזה.

הקובץ הזה הוא קוד טוב. יש בו שמות עקביים והגיוניים לפונקציות ולמשתנים. הוא תמציתי. הוא לא עושה שום דבר מטופש במובהק. הוא מעולם לא צריך היה לחיות בחוץ, בטבע, או לתת דין וחשבון למחלקת השיווק. הוא עושה בדיוק דבר אחד, ספציפי, בנאלי, והוא עושה אותו כמו שצריך. הוא נכתב על ידי אדם אחד, ואיש מלבדו לא נגע בו מעולם. הקריאה בו דומה לקריאת שירה שנכתבה על ידי אדם מעל גיל 30.

כל מתכנת מתחיל בכתיבה של פתית שלג קטן ומושלם שכזה. ואז, ביום שישי, הוא מקבל הודעה שהוא צריך לסיים לכתוב שש מאות פתיתי שלג עד יום שלישי, אז הוא מרמה פה ושם, מעתיק אולי כמה פתיתי שלג ומנסה להדביק אותם אחד לשני, או שהוא נאלץ לבקש פתיתי שלג מעובד אחר, מה שגורם להתמוססות

כללית לכדי צורה בלתי מזוהה, ואז מישהו משעין על כל זה ציור של פיקאסו, כי אף אחד לא רוצה לראות את השתן של החתולים נוזל בין פתיתי השלג השבורים של אתמול, שנמסים עכשיו בשמש. שבוע אחר כך, כולם עסוקים בסידור השלג באופן שימנע מהציור להחליק וליפול.

קיימת תיאוריה שעל פיה אפשר לתקן כל דבר אם רק שומרים על הנהלים הסטנדרטיים, אלא שיש יותר "נהלים סטנדרטיים" מאשר פעולות שמחשבים אמנם מסוגלים לבצע, וכל נוהל כזה נתון לשיפורים יצירתיים ולהשמצות בהתאם להעדפות האישיות של מי שמתכנת בפועל, כך ששום אסופה של קוד לא הגיעה לעולם האמיתי מבלי לבצע בדרך כמה עשרות פעולות זהות לגמרי, בעשרות אופנים שאינם דומים זה לזה. השבועות הראשונים במקום עבודה חדש מסתכמים בנסיון לפענח איך התוכנה עובדת, גם אם אתם מכירים לעומק כל אחת מהשפות, כל אחת מהפלטפורמות וכל אחד מהנהלים הסטנדרטיים שמעורבים בה, כי סטנדרט הוא כמו חד-קרו.

החושך תמיד יהיה שם

ביליתי כמה משנות ההתבגרות שלי עם ארון בחדר השינה. לארון הזה היה עיצוב מוזר. בהתחלה הוא נראה נורמלי, ואז כשפתחתם אותו ורציתם לעשות איתו דברים שעושים עם ארונות, גיליתם שבקיר הימני יש פתח ובו גומחה, ודרך הגומחה אפשר לזחול לתוך חלל של ריקנות מוחלטת, ששום אור לא מסוגל להגיע אליו, ומיד זיהיתם שזהו משכן היום של כל אותן מפלצות טורפות שהצלחתם להשאיר בכל לילה תחת שליטה, בעזרת פנס וכמה בובות.

ככה זה גם כשלומדים לתכנת. אתם לומדים להכיר כלים שימושיים, ואז כשאתם מסתכל מסביב, אתם מגלים שיש שם עוד המון כלים חדשים ומועילים, והכלים האלו מבהירים לכם עד כמה חסרת תחתית היא הזוועה שתמיד ארבה שם, ליד המיטה שלכם.

למשל, נגיד שאתם מפתחי ווב ממוצעים. אתם מכירים בערך עשר שפות תכנות, המון ספריות שימושיות, סטנדרטים, פרוטוקולים, מה שאתם לא רוצים. עדיין, תצטרכו ללמוד עוד אחד מהם, כל שבוע, ולזכור לבדוק אם משהו מהדברים שאתם יודעים התעדכן, או נשבר, ולוודא שהם עדיין עובדים יחד, ושאתם לא תיקן את הבאג שהוא באחד מהם, שניצלתם כדי לעשות משהו שחשבתם שהיה מחוכם מאוד, באיזה סופ"ש, כשהייתם שיכורים. אתם עדיין מעודכנים בהכל, אז הכל בסדר, אבל אז הכל נשבר.

"ווטפ?!!" אתם אומרים לעצמכם, ואז יוצאים לצוד את הבעיה. אתם מגלים שמתישוהו, איזה אידיוט כלשהו החליט שמכיוון שאיזה אידיוט אחר החליט שהחלוקה 1/0 אמורה להיות שווה לאינסוף, הוא יכול להשתמש בביטוי הזה בתור קיצור ל"אינסוף" במסגרת ההפשטה של הקוד שלו. ואז הגיע לא-אידיוט כלשהו והחליט, ובצדק, שזה אידיוט, שזו בעצם החלטה שכבר האידיוט המקורי צריך היה לקבל, אבל מכיוון שהוא לא קיבל אותה, הלא-אידיוט החליט להיות מניאק ולהפוך את זה לשגיאה שגורמת לכשל כשמכניסים אותה לקומפיילר החדש שלו. ואז הוא החליט לא לספר לאף אחד שזו שגיאה, כי הוא מניאק, ועכשיו כל פתיתי השלג שלכם הפכו לשתן, ואתם אפילו לא מצליחים למצוא את החתול.

אתם מומחים בכל הטכנולוגיות האלו, וזה טוב, כי זה אומר שביליתם רק 6 שעות בנסיון להבין מה התקלקל, במקום לאבד את מקום העבודה שלכם. עכשיו יש לכם פיסת מידע קטנה נוספת לתחוב בין מיליוני פיסות המידע הקטנות שאתם צריכים לשנן, כי כל כך הרבה מהתוכנות שבהם אתם תלויים, נכתבות על ידי מניאקים ואידיוטים.

וזה רק התחום שאתם בחרתם, שמייצג חלקיק פצפון כל כך מכל הדברים שיש לדעת במדעי המחשב, כך שבאותה מידה יכולתם כבר לא ללמוד כלום. אין אף יצור חי שבאמת יודע איך עובד כל מה שיש בתוך המק-בוק בן החמש שלכם. למה אנחנו אומרים לכם לכבות אותו ולהפעיל אותו מחדש? כי אין לנו ולו המושג הקלוש ביותר מה לא בסדר, וקל מאוד להכניס מחשבים לתרדמת כפויה ולתת לדוקטורים האוטומטיים המובנים שלהם לנסות לפענח את זה במקומנו. הסיבה היחידה שמחשבים של מתכנתים עובדים טוב יותר ממחשבים

של לא-מתכנתים, היא שמתכנתים יודעים שמחשבים הם בעצם ילדים קטנים וסכיזופרנים עם מחלות אוטואימוניות, ואנחנו לא מרביצים להם כשהם לא מתנהגים יפה.

יש הרבה עבודה שנעשית באינטרנט, והאינטרנט הוא חלקת גיהנום יחידה במינה

זוכרים מה אמרתי על אנשים מטורפים וקוד רע? האינטרנט הוא בדיוק זה, רק שהוא גרוע פי מיליארד, פשוטו כמשמעו. אתרים שהם למעשה עגלת קניות מפונפנת עם פחות או יותר שלושה עמודים דינאמיים, מתוחזקים על ידי צוותים שלמים, מסביב לשעון, כי האמת היא שהכל קורס כל הזמן, בכל מקום, אצל כולם. ברגע זה ממש, מישהו שעובד בפייסבוק מקבל עשרות אלפי הודעות שגיאה ועובד בקדחתנות כדי למצוא מה הבעיה לפני שכל העסק מתרסק. יש צוות במשרדים של גוגל שלא ישן כבר שלושה ימים. יש מתכנתת דאטה-בייס שיושבת איפשהו, מוקפת בהרים של פחיות רדבול, ובעלה בטוח שהיא מתה. ואם האנשים האלו יפסיקו פתאום, העולם יעלה בלהבות. רוב האנשים אפילו לא יודעים מה עושים מנהלי מערכות מידע, אבל תאמינו לי, אם הם יחליטו לקחת הפסקת צהריים, כולם, באותו זמן, הם לא יפסיקו להגיע עד המזנון כשכבר ייגמרו לכם הכדורים ברובה מרוב יריות על להקות המוטאנטיס הנוודיים שמאיימות על מלאי קופסאות השימורים שלכם.

אי אפשר לעשות ריסטארט לאינטרנט. טריליונים של דולרים תלויים בטווייה הרעועה של קורי העכביש האלו, של הסכמים לא רשמיים ותכנות "מספיק טוב, בשלב זה" עם הערות כמו "**חשוב: לתקן דחוף פרצת אבטחה ממש מסוכנת אבל אין לי מושג מה מקולקל**", שנכתבו לפני עשר שנים. ואפילו לא הזכרתי את גדודי האנשים שיוצאים להתקפות על חלקים שונים של האינטרנט, לצרכי ריגול או למטרות רווח, או סתם כי משעמם להם. שמעתם פעם על 4chan? זה משהו שיכול להרוס לכם את החיים והעסקים, רק כי החליטו שם באיזשהו אחר צהריים שהם לא מחבבים אתכם. ואנחנו אפילו לא מודאגים מ-4chan, כי עוד פצצת אטום אחת כבר לא משנה הרבה בגשם הנשורת הגרעינית.

באינטרנט זה בסדר להגיד "אתה יודע מה, זה בערך עובד, חלק מהזמן, אם משתמשים בזה עם הטכנולוגיה הנכונה", ו-**בוום!** זה כבר חלק מהאינטרנט. כל מי שיש לו כמה מאות דולרים, יכול לחמוס לעצמו חתיכה קטנה מהאינטרנט, לשים בה כל פיסת קוד זוועתית שהוא רוצה, ואז לחבר את החתיכה הקטנה שלו לכמה חתיכות גדולות, והכל נהיה טיפ טיפה יותר נורא. אפילו המתכנתים הטובים לא טורחים ללמוד כל אחד מהאפיונים המסתוריים שאנשים בארגון הכתיבו פעם כדי להטמיע חד קרן כלשהו, מה שגורם לכולם לבלות חצי מהזמן בנסיון להתמודד עם העובדה שכלום לא מתאים לכלום, ששום דבר לא הגיוני, ושהכל עלול לקרוס בכל רגע נתון, ואנחנו בעצם מנסים לחפות על זה ומקווים שאף אחד לא ישים לב.

אלו החוקים הסודיים של האינטרנט: חמש דקות אחרי שפתחתם את הדפדפן בפעם הראשונה, כבר יש ילד ברוסיה שמחזיק במספר תעודת הזהות שלכם. נרשמתם למשהו? מחשב של ה-NSA עוקב באופן אוטומטי אחרי המיקום שלכם, למשך שארית חייכם. שלחתם מייל? כתובת הדואר האלקטרוני שלכם התפרסמה הרגע על שלט חוצות בניגריה.

זה המצב, וזה לא כי לא אכפת לנו, או כי אנחנו לא מנסים למנוע את זה, אלא כי הכל מקולקל, אין דבר כזה קוד טוב, וכולם פשוט מנסים לגרום לזה להמשיך לעבוד. זאת הגדרת התפקיד שלכם אם אתם עובדים עם האינטרנט: לקוות שהדבר האחרון שעשיתם היה טוב מספיק בשביל להחזיק מעמד במשך כמה שעות, כדי שתוכלו לאכול ארוחת ערב ולנמנם רגע.

לא היינו משוגעים מההתחלה, שיגעו אותנו

```
ERROR: Attempted to parse HTML with regular expression; system returned Cthulhu.
```

שגיאה: נסיון לעבד את קובץ ה-HTML באמצעות ביטוי רגולרי; המערכת החזירה את התוצאה קתולו.

משעשע, נכון? לא? ומה עם התכתובת הבאה?

"האם זה נקרא arrayReverse?"

"s/camel/_/"

"יופי תודה."

אתם לא חושבים שזו הייתה תשובה מצוינת של הבחור הזה? עם הגמל? זה לא נראה לכם כמו תגובה הולמת? לא? טוב. יש לכם עדיין סיכוי לגאולה על ידי המשיח. עדיין לא ביליתם חלק גדול מספיק מהחיים שלכם בקריאת קוד כדי שתתחילו לדבר בקודים. המוח האנושי לא מוצלח המיוחד בכל הנוגע ללוגיקה בסיסית, ועכשיו אפשר לעשות קריירה שלמה מעשייה של ללוגיקה סבוכה מאוד מאוד מאוד, ושום דבר פרט לכך. צריך לצלוח רשתות מסועפות של דרישות ותנאים מופשטים, כדי לגלות משהו כמו פסיק חסר. כשעושים את זה כל היום, מסיימים את היום במצב של אפזיה מתונה, כשאתם מביטים בפנים של אנשים ולא בטוחים אם הם סיימו לדבר, כי אין בסוף נקודה ופסיק. אתם שקועים בעולם של חוסר משמעות מוחלט, שבו הדבר היחיד שמשנה הוא התשובה לשאלה האם כאשר סדרה קצרה של מספרים נכנסה לתוך מבוך של סימנים, אמנם יצאה בצד השני סדרה שונה של מספרים, או תמונה של חתול.

ההשפעה ההרסנית של הדבר הזה על המוח מודגמת על ידי שפות התכנות שאנשים מציאים. הנה, זו תוכנה:

```
#include <iostream>

int main( int argc, char** argv ) {
    std::cout << "Hello World!" << std::endl;
    return 0;
}
```

התוכנה הזו עושה בדיוק אותו דבר כמו התוכנה הזו:

```
`r`.....H.e.l.l.o. .w.o.r.l.d.i
```

והתוכנה הזו:

```
>+++++++[<++++++>-]<.>+++++++[<++++>-]<+.++++++..+++. [-]
>+++++++[<++++>-] <.>+++++++[<++++++>-]<- .----- .++
.----- .----- . [-]>+++++++[<++++>- ]<+. [-]+++++++.
```

```

Ook. Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook? Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook! Ook? Ook! Ook?
Ook.
Ook! Ook. Ook. Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook! Ook? Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook?
Ook! Ook! Ook? Ook! Ook? Ook. Ook. Ook. Ook! Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook. Ook! Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook! Ook. Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook? Ook? Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook? Ook! Ook! Ook? Ook! Ook? Ook. Ook!
Ook.
Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook? Ook? Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook? Ook! Ook! Ook? Ook! Ook? Ook. Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook!
Ook!
Ook? Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook! Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook! Ook. Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook!
Ook!
Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook! Ook!
Ook!
Ook! Ook. Ook. Ook? Ook. Ook? Ook. Ook. Ook! Ook. Ook! Ook? Ook! Ook! Ook?
Ook!
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook. Ook.
Ook.
Ook. Ook. Ook. Ook. Ook! Ook.

```

ומישהו כתב פעם שפת תכנות שמאפשרת למישהו אחר לכתוב את זה:

```

#:: :-| :-| .-. :||-:: 0-| .-| ::||-| .:|- .:|
open(Q,$0);while(){if(/^#(.*)$/){for(split('-',$1)){$q=0;for(split){s|
/:./xg;s/:./g;$Q=$_?length:$_;$q+=$q?$Q:$Q*20;}print
chr($q);}}print"n";
#.: :||-| .||-| :||-| ::||-| ||-:: :||-| .:|

```

לדברי מי שכתב אותה, התוכנה היא היא "שתי שורות של קוד, שמעבדות שתי שורות של הערות מובנות בתוך הקוד, כך שמה שכתב הוא המספרים שמייצגים את אותו אדם על פי בני המאה בתווים של ASCII, כך שנוצרת כותרת של עיתון, המוצגת כאמנות ASCII, כשהיא מסובבת ב-90 מעלות".

התוכנה הזו זכתה בתחרות, כי כמובן שהיא זכתה בתחרות. אתם רוצים לחיות בעולם כזה? לא. זה עולם שבו אתם יכולים לעשן חפיסת סיגריות שלמה ביום, ואף אחד לא ישאל שאלות. "ברור שהוא מעשן חפיסה שלמה ביום, מי לא היה מעשן כל כך הרבה במצבו?" בסופו של דבר, כל המתכנתים, כשהם קמים בבוקר, עוד לפני שהם חוזרים להכרה מלאה, רואים את העולם כולו, וכל מערכת יחסים במסגרת העולם הזה, כמו פיסות קוד, והם מחליפים חוויות כאלו, כאילו טריפים של אסיד שמעוררים עייפות הם משהו נורמלי שקורה לאנשים. זה עולם שבו אנשים מתנזרים מסקס כדי לכתוב שפת תכנות עבור קופי אורנגאוטן. כל המתכנתים מכריחים את המוח שלהם לעשות דברים שמוחות מעולם לא נועדו לעשות, בסיטואציות שהם לעולם לא יוכלו לשפר, במשך עשר עד חמש עשרה שעות כל יום, חמישה עד שבעה ימים בשבוע, וכל אחד מהמתכנתים האלו הולך ומתחרפן עם הזמן.

<טרוניה>

אז נכון, אני לא צריך להיות מסוגל להרים חפצים כבדים. המרתי את זה בהזדמנות לגלח את שיער הערווה של סנטה קלאוס בזמן שהוא מסיים את לאכול מתוך הגולגולת הפעורה שלי, כדי שכמה חתיכות מהאינטרנט ימשיכו לעבוד, למשך כמה ימים נוספים.

עדכון: זמין לקריאה גם [באיטלקית](#), [ברוסית](#), [בפורטוגזית](#), [בהונגרית](#), [בצרפתית](#), [בספרדית](#), [בסינית](#), וכמובן, בגרסת המקור, [באנגלית](#)